

[Erik B. Smith]

Udenrigsministeren betegnede dagsordenen sådan lidt hånligt og spurgte, om den var det alternative flertals svar på den moderne tid, og gennemgik så i øvrigt dagsordenens forskellige punkter. Med hensyn til spørgsmålet om en særskilt redegørelse ved fremtidige valg og fravalg af programsamarbejdslande sagde udenrigsministeren, at der ikke var nogen forskelle. Mig bekendt har Udenrigsudvalget ikke fået en særskilt redegørelse, da udenrigsministeren besluttede, at hjælpen til f.eks. Thailand skulle suspenderes. Her står, at hvis der opstår lignende situationer fremover, hvor programsamarbejdslandenes udvikling er af en sådan karakter, at man ikke længere bør fortsætte, skal Udenrigsudvalget have en redegørelse herom.

Udenrigsministeren sagde, at der står, at hjælp til torturofre skal opprioriteres, og at det gør vi allerede. Det, der står, er, at hjælpen skal opprioriteres, og det betyder, at der skal sættes flere ressourcer af til hjælp til torturofre, end der bliver i dag. Jeg går ud fra, at det sker ved et aktstykke til Finansudvalget, således at det ikke er penge, der tages fra Demokratifonden. Det er faktisk forbløffende, at det er nødvendigt at sige den slags ting, men det er det tilsyneladende.

Når udenrigsministeren hæfter sig ved, at det alternative flertals svar alene er, at vi fastholder multilateral/bilateralfordelingen, vil jeg sige, at udenrigsministerens svar på den nye tid er at svække FN-organisationerne.

Det er budskabet, og jeg vil da gerne læse højt, hvad der står på s. 85, midt på siden i den rullende femårsplan:

»Ved fastfrysning af den multilaterale bistand, målt i kroner på niveau for 1991, må bidragene til en række organisationer i de kommende år begrænses ganske væsentligt.«

Det er FN-organisationerne.

Det er altså udenrigsministerens budskab, det er vi nogle stykker der synes er et meget dårligt svar til den nye tid.

Jeg har været lidt ked af udenrigsministerens bemærkninger om, at NGO'erne har voksevæk, at det maner til eftertanke osv. Heldigvis er det relativt klart, hvad det er, vi mener i dagsordenen, og 5 pct.-begrænsningen bliver jo fjernet nu, og det er helt i overensstemmelse med, hvad de fleste af os her i denne sal mener.

Derfor gav udenrigsministerens indlæg her til sidst ikke mig den store optimisme, desvær-

re. Jeg håber, at vi kan komme i en konstruktiv dialog med udenrigsministeren.

I øvrigt hæftede jeg mig ved, selv om fru Agnete Laustsens angreb på FN-systemet forekom mig uforståeligt, at fru Agnete Laustsen dels også understregede en opprioritering af hjælp til torturofre, som glædede mig meget, dels gjorde nogle bemærkninger om ældregruppen, som kunne udsendes. Det er noget, vi også i Socialdemokratiet ser meget positivt på. Og med en helt anden kasket, nemlig Pensionisternes Samvirke, skulle jeg hilse og sige, at vi også dér synes, det er en ualmindelig god idé. Det vil gøre det muligt at bruge nogle af de ressourcer, der er i hele denne gruppe, på en meget værdifuld måde. Derfor vil vi meget gerne være med til at bakke disse synspunkter op og også gerne lægge mandater til et godt forslag.

Afslutningsvis skal jeg gøre nogle bemærkninger om Danida. Der har været talt meget om Danida og Danidas muligheder for at bruge pengene. Det er vist hævet over enhver tvivl, at Danida har personalemæssige ressourceproblemer. De stadig stigende ressourcer, der tilføres, kræver mere og mere. Det er første gang, jeg hører udenrigsministeren sige, at der selvfølgelig skulle mere personale til. Vi ved, at omkostningerne ved de eksterne konsulenter er ganske store, og det er uforståeligt, at man ikke foretrækker at ansætte nogle flere folk i sydsøjlen frem for at bruge pengene til eksterne konsulenter. Vi tror på, at det på lang sigt giver bedre kvalitet i arbejdet.

I øvrigt vil jeg slutte med at sige, at det er Socialdemokratiets håb, at vi snart igen finder sammen i et konstruktivt samarbejde mellem alle Folketingets partier bortset fra Fremskridtspartiet.

Riishøj (SF):

Jeg skal kun knytte nogle korte bemærkninger til udenrigsministerens tale om verden i går og verden i dag. Verden i dag er altså, at FN skal tilføres færre ulandsressourcer – det har jo været det centrale emne i dag – men det er udenrigsministerens konklusion. Der er også en anden vurdering, der går ud på, at FN skal forandres, effektiviseres, og deres muligheder forbedres i den verden, der er mere og mere opsplittet – en verden, hvor faren for krig jo faktisk ikke er blevet mindre end før, men hvor